

ikke indskrænker paa nogen Maade den Seddelmasse, som den nu har i Omløb, og allermindst de omløbende mindre Sedler, 5 Rd.-Sedlerne, som nu ville komme til at hedde Litronesedler.

Finantsministeren: Da vi ere komne ind paa disse Punkter, som ellers ere omtalte i den anden Udvalgsbetænkning, er det maasse rigtigt, for at vi ikke skulle komme tilbage dertil ved den næste Sag, at jeg ogsaa gjør en Bemærkning med Hensyn til det sidste Forhold, som den erede Ordfører omtalte. Det vil maasse erindres, at det i den anden Betænkning er udtalt, at Udvalget anbefaler Spørgsmaalet om Lovens hurtigst mulige Gjennemførelse til Rigsdagens og Regjeringens Opmærksomhed og opfordrer Finantsministeren til i Rigsdagens næste Samling at meddele, hvilke Forholdsregler han maatte have truffet eller agtede at træffe for saavidt mulig at affortede Tid, i hvilken den dobbelte Møntfod vil blive at vedligeholde. Jeg skal ogsaa her gjentage, hvad jeg allerede har udtalt i Udvalget, at det hele Spørgsmaal om Hurtigheden, hvormed Foranstaltningen kan gennemføres, naar den fornødne Lovbeslutning er tagen, naturligvis er en Sag, som har været og fremdeles vil være Gjenstand for den omhyggeligste Overveelse fra Finantsministerens Side, men at det tillige er en Sag, hvorom det ikke er muligt for Diebliffet at udtale Andet, end at det ledende Synspunkt maa være det, at der skal gaas frem saa rask og energisk, som det kan ske efter de til Raadighed værende Midler. Det er klart, at der her maa tages Hensyn til, hvorledes den nye Mønt arbejder, som og til hvorledes der gaas frem i Norge og Sverrig. Ved Siden deraf vil jeg ikke tilbageholde en Bemærkning om Noget, som Udvalget heller ikke vil have overset, nemlig at man ikke uden Videre kan drage Slutninger fra de Medlemmer, som ere forbundne med en vedvarende dobbelt eller alternerende Møntfod i andre Lande, hvor man vedbliver at udmønte baade den ene og den anden Mønt, med det væsentlig forskellige Forhold, som vil indtræde, hvor man vel endnu befinder sig i Overgangstilstanden, men har Forbud mod Udmøntning af den Mønt, der skal forsvinde. Men Sagen fortjener naturligvis den nøieste Overveelse, og Intet skal blive forsinket, saasnart vi ere komne saa vidt, at Lovens Gjennemførelse kan begynde.

Bossen: Jeg vil blot tillade mig at udtale, at de Betæneligheder, jeg fremførte ved Sa-

gens første Behandling, har jeg selvfølgelig endnu. Men da Udvalget enstemmig tror at kunne anbefale denne Sag, skal jeg ogsaa slutte mig dertil, idet de Betæneligheder, som jeg og flere havde, jo væsentlig vare knyttede til, at man ikke var sikker paa, at de Betingelser, som ere nødvendige for, at denne Sag kan fremmes, kunne ventes at komme tilstede. Da imidlertid enhver Afgjørelse her kun sker under Forudsætning af en Samarbejden fra de to andre Rigers Side, skal ogsaa jeg stemme for denne Beslutnings Vedtagelse, idet, naar denne Forudsætning brister, vi da ogsaa ville komme tilbage til Spørgsmaalet om at søge en endelig Afgjørelse.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved

Forslag til Rigsdagsbeslutning. (se Tillæg A. Sp. 2041—42)

vedtoges enstemmig med 65 Stemmer.

Sagen gaar nu til Landsktinget.

Man gik derefter til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

2den Behandling af „Forslag til Møntlov“.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 1087 ff; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 117 ff).

Udenfor de af Udvalget stillede, i Betænkningen opførte Vædringsforslag var intet saadant fremkommet.

Formanden: Med Hensyn til Vædringsforslag under Nr. 2 i Udvalgets Betænkning skal jeg henlede erede Medlemmers Opmærksomhed paa, hvad de maasse alt have set, at naar der i første Linie er citeret Linie 10 af § 10, skal det være Linie 9.

Lovforslagets samtlige Paragrafer med de stillede Vædringsforslag, dets Titel samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling fattes under Et under Forhandling.

Ordføreren (Tauber): De fleste Bestemmelser i det foreliggende Lovforslag er aabenbart en Følge af den Konvention, som Folkethinget i dette Diebliff har givet Stadsfestelse for sit Vedkommende. Det er kun ganske enkelte Bestemmelser, med Hensyn til hvilke Danmark og de en-